

La Eminescu luna aduce o senzație de lumină, chiar dacă se folosește în simpla împerechere „răsare luna“. Uneori senzația de lumină se obține printr-un simplu contrast :

Peste virfuri trece luna,
(Peste virfuri)

Luna tremură pe codri...
(Scrisoarea IV)

Pe aceeași ulicioară
Bate luna în ferești
(Pe aceeași ulicioară)

Cu toate deosebirile de temperament și structură poetică găsim la Krasko reminiscențe vizibile din lectura poeziilor eminesciene. Desigur peisajul nocturn cu lună este un loc comun al poeziei romantice și simboliste, dar câteva elemente ale imaginii sînt asemănătoare la ambii poeți :

Peste virfuri trece luna
Codru-și bate frunza lin,
Dintre ramuri de arin
Melancolic cornul sună
(Peste virfuri)

Tak tíško dvíha mesiac biele čelo
nad vrcholami horných balvanov!
Íncetișor și-naltă luna fruntea albă
Peste virfuri uriașe de granit!¹

(Piešeň — Cíntec — Din vol. *Nox et solitudo*, 1909)

Primele două versuri din poezia *Cíntec* desfășoară imaginea din primul vers eminescian. În poezia *Už je pozde... (E tírziu)* găsim mai multe rezonanțe eminesciene de aceeași natură, în special din *Melancolie* și *Peste virfuri*.

Už je pozde, nepamätas — !
nad horami vrcholí
vel'ký mesiac, nemý, bledý,
obličaj st'a mrtvoly;

riedke mráčky tiahnu nebom,
kryjú mesiac zavoji;
tiene blúdia siným pol'om,
pokoj čuší po chvoji;

E tírziu, tu nu mai știi!
Peste virfuri lună mare
Mută, pală, chip de mort,
Se-nfiripă și răsare;

niekde v dial'ke hlásnik trúbi
poždnú nočnú hodinu,
ozveny sa dute vlnia,
až kdes'v tichu vyhynú — :

zrovna, zrovna jako vtedy!...
... Mesiac sadá zo hory,
a ty nejdeš dokonciť tie
zapačaté hovory...

(Din volumul *Nox et solitudo*)

Undeva gornașul sună
Ceas de noapte, de răgaz,
Piere sunetul și moare
Ca un ciine de pripas:

¹ Traducerea versurilor din poeziile lui Krasko, citate în această lucrare, ne aparține.